

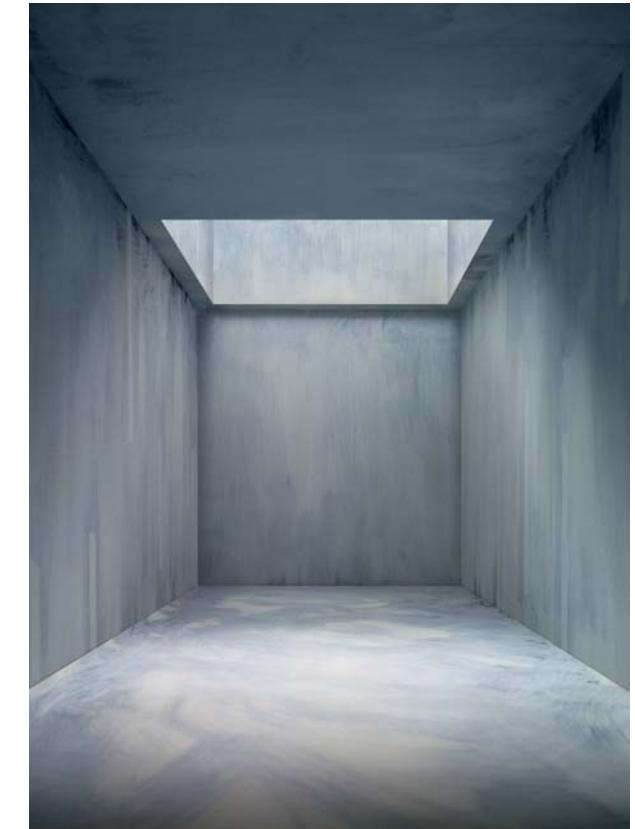
Espazo oculto
Fotografía sobre dibond
120 x 156 cm
Edición 3 exemplares
2008

Espazo para unha soa vez
Fotografía sobre dibond
120 x 156 cm
Edición 3 exemplares
2008

O interior dun home só
Fotografía sobre aluminio
60 x 40 cm
Edición 3 exemplares
2005

A POÉTICA DO BALEIRO

Cando Diego Casado fala da súa obra, di: arquitectura, textura, escala, luz, espazo. Semella que está a falar de pintura e porén son fotos o que el fai. Fainas porque non retransmite o que ve senón que constrúe o que quere que vexamos.

Son espazos que pasan da mente ao caderno e de alí ao taller do carpinteiro para volver ao estudio e ás augadas sucesivas na procura dos relevos, dos tons de cor e dos xogos entre ambos os dous.

O resultado é unha obra que aos aficionados a ver exposicións nos sorprende e nos atrapa. "Non hai nada aí, non hai ningúen", pensamos, para deseguido adiviñar que o espazo que vemos está completamente cheo, que é un universo mental e estético arredor do aparentemente simple.

Ao internarnos no museo que alberga as súas fotos atopamos estas imaxes de paredes, baleiros e entradas de luz. É a arquitectura dentro da arquitectura, e a unha lémbraalle as ilustracións do libro de Lewis Carroll cando Alicia atravesa mundos con espellos e pisos axadrezados, realidades que se desdobran, á maneira tamén dos relatos de Dylan Thomas.

E logo está o elemento absurdo, o desacoungante, o que non se controla: os foxos, as caídas ao desconecido, os percorridos que non deixan ver o que hai máis aló.

Ficamos entón parados diante daquela simpleza tan fermosa e descubrimos que estamos dentro. Somos o elemento que completa a imaxe, o ser humano nun espazo no que está el só.

A soidade, podemos dicir nós. O íntimo, di Diego Casado.

M. Neves Paz Vilar

DIEGO CASADO

DEPUTACIÓN DE LUGO
VICEPRESIDENCIA PRIMERA

Cultura

75 ANIVERSARIO
MUSEO PROVINCIAL
DE LUGO
CONSEJO DE CULTURA

>
O adeus (II)
Fotografía sobre aluminio
60 x 60 cm
Edición 3 exemplares
2006

